

לְאַרְבַּעַתָּן וכן יש דורון המתקבל ע"י אוריאל שהוא פני נשר שנאמר בו 'ופני נשר לארבעתן'. **דְּאִינוּן שְׁתֵּי תוֹרִים, או שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה** והוא הקרבן של שתי תורים או שתי בני יונה שהוא ע"י אוריאל, וכן האברים והפדרים המתאבלים כל הלילה ע"ג המזבח הוא ע"י אוריאל. **וְאִית דּוֹרוֹנָא, דְּמִקְבֵּל לִיהַ עַל יְדֵי דְאָדָם דְּכִתִּיב בִּיהַ, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַיהוָה ויש דורון שהוא מתקבל ע"י המלכות שהיא בסוד פני אדם שנאמר בו אדם כי יקריב מכם קרבן לה', והוא קרבן הנקרב ע"י תשובה ושברון לב. בְּדִיוֹקְנָא דְהַהוּא דְאֶתְמַר בִּיהַ. (יחזקאל א) וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם** כי זה הקרבן הוא מתקבל ע"י המלכות שהוא הדיוקן שנאמר בה 'ודמות פניהם פני אדם' שהוא מצד המלכות. **יְהוֹ"ה נָחִית עַלֵּיהוּ, לְקַבֵּלָא דּוֹרוֹנָא** ובזה יוצא שכל השם הוי"ה יורד על הקרבן בכדי לקבל את הדורון, דהיינו שאריה הוא אות י' ושור הוא אות ה' ונשר שהוא אות ו' ואדם הוא אות ה' אחרונה דשם הוי"ה.

חיות טהורות מצד הקדושה וכנגדן חיות טמאות מהס"א

וְאִית חַיִּין טְבַעִיּוֹת, מִמֶּנּוּ עַל גּוֹפִין, דְּאִינוּן מֵאַרְבַּע יְסוּדִין, וְאִינוּן דְּכִיין והנה יש חיות טבעיות שבעולם העשיה שהם מרכבה אל החיות דיצירה, ואלו חיות העשיה הם ממונות על הגופים שהם כלולים מד' יסודות ארמ"ע הגשמיים, והם חיות טהורות מצד הקדושה (רמ"ק). **וְלְקַבֵּלֵיהוּ אַרְבַּע חַיִּין דּוֹרְסִין, מִסְּאָבִין, (נ"א מְלָאכִין מִמֶּנּוּ) עַל אַרְבַּע מְרִירָן** וכנגדם יש ד' חיות דורסות שהם מצד הטומאה שהם ממונים על ד' המרות,

הלימוד היומי

ה"ה משיח משה בן אהובה לובה ליבוב הי"ו - לזווג הגון ופרנסה בשפע

וַאֲיֵנוּן: מֶרֶה תְּוֹרָא, מֶרֶה סוּמָקָא, מֶרֶה יְרוּקָא, מֶרֶה
אוּכְמָא שהם מרה לבנה, ומרה אדומה, ומרה ירוקה (שהוא צהוב שלנו), ומרה שחורה
 שמהם נמשכות המחלות לגוף. **וְאִית חֵיוֹן שְׁכָלִיּוֹת, דְּסַחְרִין**
לְבָרְסִיָּא וכן יש חיות שכליות שבבריאה שהם סובבות את כסא הכבוד (רמ"ק).
וְאִית לְעִילָא מְנִיָּהּ, וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וַאֲיֵנוּן חֵיוֹן
אַלְהִיּוֹת, מְסֻטָּרָא דְקְדוּשָׁה ועוד יש למעלה מהם בעולם האצילות שהם
 גבוהים עליהם, והם חיות אלהיות מצד הקדושה, דהיינו שהוא סוד חגת"ם דכל פּרצוף
 וּפּרצוֹף באצילות. **וְאִית חֵיוֹן דְּסֻטָּרָא אַחֲרָא. וְאַתְקָרִיאֻ**
אַלְהִים אַחֲרִים ויש חיות של הסט"א הנקראים אלהים אחרים בסוד 'זה לעומת זה
 עשה האלהים'. **וְאַלְהִיּוֹת דְקָדְשָׁא, אֱלֹהִים חַיִּים** ואלו החיות
 האלוהיות שבקדושה הם נקראות אלהים חיים. **וְאַלִּין אֱלֹהִיּוֹת דְקְדוּשָׁה,**
אַתְקָרִיאֻ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִיּוֹת, וְעֵלֶת עַל כָּלָא, אֵל אֲדוֹן עַל
כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְכָל זֵינָא אָזִיל לְזִינְיָה ואלו האלוהיות של הקדושה
 הם נקראות אלהי האלהיות, והעליון על הכל הוא הא"ס שהוא אל אדון על כל המעשים,
 ובזה כל מין הולך אחר מינו כי הקדושים שורה עליהם קדושה והטמאים שורה עליהם
 טומאה. **וּבְגִין דְּאִית אֱלֹהִים אַחֲרִים, אָמַר עֲלֵיָּהּ, (שמות כב)**
זִבַּח לָאֱלֹהִים יִחְרָם בְּלָתִי לִיהוָה לְבַדּוֹ. בְּגִין דְּלֹא
יִתְעַרְבּ אֱלֹהִים חַיִּים עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים ומאחר שיש אלהים
 אחרים שהוא סוד הסמא"ל אז לכן נאמר עליהם 'זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו', והוא
 בכדי שלא יתערב אלהים חיים עם אלהים אחרים. (ס"א וּבַחְבּוּרָא קְדָמָאָה וְהִנֵּה הִרְעִיא

מדהימנא מביא ציטוט מהחיבור הראשון שהוא ספר הזוהר שבו נתבאר סוד האצטומכא (דף

רל"ה ע"א)

זהר:

האברים שהם מחנות הקדושה לוקחים שאר החלקים הטובים

**אֶצְטוּמְכָא דָא, נָטִיל וְשָׁחִיק, וּמִשְׁדָּר לְכָל סְטָרִין
דְּלִתְתָא, וּמִנִּיהּ אֵתְּזֵנוּ תַתָּאִי** הנה האצטומכא

שהוא המסס הוא הלוקח את כל המאכלים והוא טוחן ושוחק אותם ומזה הוא מפרנס את

כל שאר האברים שלמטה, דהיינו שהמלאך אוריאל לוקח את כל הקרבנות והוא שוחק

אותם וממנו הוא מחלק לחיצונים את חלקם בסוד שוחד בכדי שהם לא יקטרגו, וכן ממנו

ניזונים המלאכים הקדושים שתחתיו (מק"מ). **מֵאִינוּן שְׁתֵּין שְׁמָרִים**

לְתַתָּא, כָּל אֵינוּן רוּחִין וְסְטָרִין אַחֲרָנִין דְּאִיתְּזֵנוּ

בְּלִילִיא, מֵאִינוּן אַבְרִים וּפְדָרִים ומאלו המלאכים הקדושים, שותים

וניזונים כל אלו הבחינות של השמרים שלמטה יחד עם כל אותם שאר הרוחות והצדדים

האחרים של החיצונים, שהם ניזונים בלילה מהעשן של האברים והפדרים שמתאכלים כל

הלילה ע"ג המזבח (מק"מ). **וְשָׂאָר נְטָלִין כָּל שְׂיִיפִין** ומשאר החלקים

הטובים לוקחים אותם כל האברים שהם מחנות השכינה, **וְנָטִיל כָּלָא כְּבֵד,**

וְקָרִיב לְלֵב, בְּמָה דְּאֵתְמַר והנה בתחילה לוקח הכל הכבד שהוא הסמא"ל

ואח"כ מגיע החלק הברור והצח למלכות הנקראת לב כמו שכבר למדנו. **וְדָא אִיהוּ**

הלימוד היומי

ה"ה משיח משה בן אהובה לובה ליבוב הי"ו – לזווג הגון ופרנסה בשפע

דְּכַתִּיב, (יחזקאל א) **וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין** וזהו מש"כ בפסוק 'ופני אריה אל הימין', דהיינו שסוד האצטומכא הוא אוריאל שפעמים הוא פני אריה שבימין מאחר שהוא בת"ת הנוטה לימין. **וְעַל דָּא אֶתְחַוֵּי עַל מַדְבָּחָא, בְּגִוּוֹנָא דְאַרְיֵה אֹכִיל קֶרְבָּנִין** ולכן היה נראה על המזבח אש כדמות אריה האוכלת את הקרבנות. **מִכָּאן וּלְהֵלָאָה כָּל שְׂאֵר שְׂיִיפִין, בְּרָזָא דְגּוּפָא בְּגִוּוֹנָא דְלַעִילָא** ואמר רשב"י שאחר שביארנו את סוד החיצונים מכאן ואילך נבאר את סוד כל שאר אברי הקדושה שהם בסוד אברי הגוף שהם כדוגמת מעלה.

רעיא מהימנא

סוד הת"ח הלומדים תורה המשולה למים שמשפיעים למלכות

אֲמַר רַעְיָא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְדָאִי אֲצִטּוּמְכָא בְּקַדְמִיתָא נָטִיל כֹּלָא, עַד שִׁית שְׁעָתִין והוסיף הרעיא

מהימנא לבאר ואמר לרשב"י מאור קדוש, ודאי זו האצטומכא בהתחלה היא לוקחת את כל המזון והוא רק עד השעה הששית של הלילה, דהיינו שאוריאל לוקח את כל הקרבנות ומהם הוא מחלק לחיצונים את חלקם רק עד חצות לילה ומחצות ואילך הוא מחלק למלאכי הקדושה את חלקם, **וְאוֹפָה. קֶרְקֶבֶן, אִיהוּ אוֹפָה** וזה האצטומכא הוא אופה ומבשל את המאכלים כדוגמת הקורקבן שבעוף שהוא מבשל ואופה את המזון. **וְרִיאתָה, אִיהִי מִשְׁקָה** וזו הריאה היא המשקה את האברים מאחר שהיא שואבת אצלה את המשקים הנמצאים בושט. **לְבָא מְלָכָא** והנה הלב הוא סוד המלכות

הלימוד היומי

ה"ה משיח משה בן אהובה לובה ליבוב הי"ו – לזווג הגון ופרנסה בשפע